

לְבַר נָשׁ לְמִימַר חֲלֻמִּיהַּ בַּר לְהֵיחֵא בַר נָשׁ דְּרָחִים
 לִיה, וְאִי לָאו, אִיתוּ גָרִים לִיה. דְּאִי תְּהוּא חֲלֻמָּא
 מִתְּהַפֵּךְ לְגִזְוֹנָא אַחְרָא, אִיתוּ גָרִים לְסַלְקָא.

תָּא חַזִּי, דִּי יוֹסֵף אִיתוּ אָמַר חֲלֻמָּא לְאַחֵוּהִי, וְעַל
 דָּא גָרְמוּ לִיה לְסַלְקָא חֲלֻמִּיהַּ תְּרִין וְעֶשְׂרִין
 שָׁנִין דְּאַתְעַבְב. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, מְנַלָּן, דְּכַתִּיב וַיֹּסִיפוּ
 עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ. מָאִי שְׁנָא אֹתוֹ, דְּגָרְמוּ לִיה
 קַטְרוּגִין בְּדָא.

מַה כְּתִיב, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ נָא תְּחִלּוּם הַזֶּה ^{(דף}
 אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי, דְּבִעָא מְנִיָּהוּ דִּישְׁמַעוּן ^{קפג ע"ב)}
 לִיה. וְאִיתוּ אוֹדַע לְהוּ תְּהוּא חֲלֻמָּא, דְּאַלְמִילָא אֵינּוּן
 דְּאַתְּפְּכוּ לִיה לְגִזְוֹנָא אַחְרָא, הָכִי אַתְּקִיִּים. וְאֵינּוּן
 אַתִּיבּוּ וְאָמְרוּ תְּמַלֵּךְ תְּמַלֵּךְ עָלֵינוּ אִם מְשׁוּל תְּמַשְׁל
 בְּנוּ. מִיָּד אָמְרוּ לִיה פִּשְׁרָא דְּחֲלֻמָּא וְגִזְרוּ גִזְרָה, וּבְגִין
 כֶּךָ וַיֹּסִיפוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ.

לשון הקודש

שְׁנָא אֹתוֹ. מַה זֶה שְׁנָא אֹתוֹ? שְׁנָרְמוּ לוֹ
 בְּזֵה קַטְרוּגִים.

מַה כְּתוּב? וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ נָא
 תְּחִלּוּם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי. שְׂרָצָה מִהֶם
 שִׁישְׁמְעוּ לוֹ, וְהוּא הוֹדִיעַ לָהֶם אֹתוֹ
 תְּחִלּוּם, שְׂאֲלִמְלָא הֶם שְׂתִּפְכוּ אֹתוֹ לְגִזְוֹן
 אַחַר – כֶּךָ תְּתַקִּיִּים, וְהֶם הִשִּׁיבוּ וְאָמְרוּ,
 תְּמַלֵּךְ תְּמַלֵּךְ עָלֵינוּ אִם מְשׁוּל תְּמַשְׁל

צְרִיךְ הָאָדָם לומר אֵת חֲלוּמוֹ רַק לְאוֹתוֹ
 הָאָדָם שְׂאוֹהֵב אֹתוֹ, וְאִם לֹא – הוּא
 גָרִים לוֹ. שְׂאִם אֹתוֹ תְּחִלּוּם מִתְּהַפֵּךְ
 לְגִזְוֹן אַחַר – הוּא גָרִים לְסַלְקוֹ

כֹּא רָאָה שְׂיוֹסֵף אָמַר אֵת תְּחִלּוּם
 לְאַחֵיו, וְעַל בֶּן גָרְמוּ לוֹ לְסַלֵּק אֵת חֲלוּמוֹ
 עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנִים שְׂתִּתְעַבְב. רַבִּי
 יוֹסֵי אָמַר, מְנַלָּן לָנוּ? שְׂכְּתוּב וַיֹּסִיפוּ עוֹד

רַבִּי תִּיּוֹא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ שְׂכִיחֵי קַמִּיּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן,
אָמַר רַבִּי תִּיּוֹא, הָא תַּנִּינָן חֶלְמָא דְלֹא אֶתְפְּשֵׁר,
כְּאַגְרָתָא דְלֹא מִתְקַרְיָא. אִי בְּנִין דְּאֶתְקִיִּים וְאִיהוּ לֹא
יָדַע, אִזּוּ דְלֹא אֶתְקִיִּים כֻּלָּל. אָמַר לִיה, אֶתְקִיִּים וְלֹא
אֶתִּידַע, דְּהָא הָהוּא חֶלְמָא חִילָא תְּלִיא עֲלֵיה, וְאִיהוּ
לֹא אֶתִּידַע וְלֹא יָדִיעַ, אִי אֶתְקִיִּים אִי לֹא אֶתְקִיִּים.

וְלִית לָךְ מַלְאָה בְּעֶלְמָא דְעַד לֹא יִיתִי לְעֶלְמָא, דְלֹאֵן
אִיהוּ תְּלִיא בְּחֶלְמָא אִזּוּ עַל יָדָא דְכְּרוּזָא.
דְּהָא אֶתְמַר דְּכָל מַלְאָה וּמַלְאָה עַד לֹא יִיתִי לְעֶלְמָא,
מְכַרְזֵי עֲלֵיה פְּרָקִיעַ. וּמִתְמַן אֶתְפְּשֵׁט בְּעֶלְמָא
וְאֶתִּיְהִיב עַל יָדָא דְכְּרוּזָא. וְכֹלָא בְּנִין דְּכֶתִיב, (עמוס ג)
כִּי לֹא יַעֲשֶׂה יְיָ אֱלֹהִים דָּבָר כִּי אִם גְּלָה סוּדוֹ אֶל
עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים, בְּזִמְנָא דְנְבִיאִים אֲשֶׁתְּפָחוּ בְּעֶלְמָא.
וְאִי לֹאֵן, אֶפֶס עַל גַּב דְּנְבוּאָה לֹא שְׂרִיא, חֲפִימֵי עֲדִיפֵי

לשון הקודש

תלוי עליו כח, והוא לא נודע ולא ידוע
אם התקיים ואם לא התקיים.

ואין לך דבר בעולם שטרם יבא לעולם
שאינו תלוי בחלום או על ידי כרוז,
שהרי נאמר שכל דבר ודבר בטרם יבא
לעולם מכרזים עליו פרקיע, ומשם
מתפשט בעולם ונתן על ידי הכרוז,
והכל משום שכתוב (עמוס ג) כי לא יעשה
ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל

בנו? מיד אמרו לו את פשר החלום
וגזרו גזרה, ומשום כך ויחספו עוד שנא
אתו.

רבי תיאו ורבי יוסי היו מצויים לפני
רבי שמעון. אמר רבי תיאו, הגה שנינו,
חלום שלא נפתר כמו אגרת שלא
נקראה, אם משום שהתקיים והוא לא
ידע, או שלא התקיים כלל. אמר לו,
התקיים ולא נודע, שהרי אותו החלום

מִנְבִיאִים. וְאִי לֹא, אֶתִּיהִיב בְּחִלְמָא. וְאִי לֹא, בְּעִפְרֵי
שְׂמִיָּא מִשְׁתַּכְּחֵי מִלָּה וְהָא אוֹקְמוּנָה:

וַיִּלְכוּ אֶחָיו לְרַעוֹת אֶת צֶאֱן אֲבִיהֶם בְּשָׁכֶם. רַבִּי
שְׁמַעוֹן אָמַר, לְרַעוֹת צֶאֱן אֲבִיהֶם מִיִּבְעֵי לִיה, מָאִי אִ"ת
נְקוּד מְלַעֲיָלָא, לְאַסְגָּאָה עִמְהוֹן שְׂכִינְתָּא,
דְּאִיהִי עִמְהוֹן שְׂרִיָּא. בְּגִין דְּאֵינוּן הוּוּ עֲשָׂרָה, דְּהָא
יוֹסֵף לֹא הָוָה עִמְהוֹן, וּבְנִימִין אִיהוּ זְעִיר בְּבֵיתָא.
וּבְגִין כִּד אֵינוּן הוּוּ עֲשָׂרָה. וְכִד אָזְלוּ הוּוּת שְׂכִינְתָּא
בִּינֵיהוּ, וְעַל דָּא נְקוּד מְלַעֲיָלָא.

וּבְגִין כִּד בְּזַמְנָא דְּזַבִּינוּ לִיה לְיוֹסֵף אֶשְׁתַּתְּפוּ כְּלָהוּ
בְּחֵדֵי שְׂכִינְתָּא וְאֶשְׁתִּיפוּ לָהּ בְּחֵדֵייהוּ כִּד
עֲבִידוּ אוֹמָאָה. וְעַד דְּאֶתְגַּלְיָא מִלָּה דְּיוֹסֵף, לֹא שְׂרִיָּא
שְׂכִינְתָּא עֲלִיהּ דְּיַעֲקֹב.

לשון הקודש

עֲשָׂרָה, שְׁחֵרֵי יוֹסֵף לֹא הָיָה עִמְהֶם,
וּבְנִימִין הוּוּא קָטָן בְּבֵיתָא, וּמִשׁוּם כִּד הֵם
הָיוּ עֲשָׂרָה, וּכְשֶׁהֲלָכוּ, הַשְׂכִּינָה הָיְתָה
בִּינֵיהֶם, וְעַל כֵּן נְקוּד מְלַמְעָלָה.

וּמִשׁוּם כִּד, בְּזַמַּן שְׁמַכְרוּ אֶת יוֹסֵף,
הִשְׁתַּתְּפוּ כֻּלָּם עִם הַשְׂכִּינָה, וְשִׁתְּפוּ
אוֹתָהּ עִמְהֶם בְּשַׁעֲשׂוּ שְׁבוּעָה, וְעַד
שֶׁהִתְגַּלְּהָ דִּבְרַי יוֹסֵף, לֹא שָׁרְתָה שְׂכִינָה
עַל יַעֲקֹב.

עֲבָדוּ הַנְּבִיאִים, בְּזַמַּן שְׂכִינְאִים נִמְצְאִים
בְּעוֹלָם, וְאִם לֹא – אִף עַל גַּב שְׂכִינְאָה
לֹא שׁוּרָה, חֲכָמִים עֲדִיפִים מִנְּבִיאִים,
וְאִם לֹא – נִתָּן בְּחִלּוּם, וְאִם לֹא – הַדְּבָר
נִמְצָא בְּעִפְרֵי הַשָּׁמַיִם, וְהָרִי בְּאֶרֶץ.

וַיִּלְכוּ אֶחָיו לְרַעוֹת אֶת צֶאֱן אֲבִיהֶם
בְּשָׁכֶם. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, לְרַעוֹת צֶאֱן
אֲבִיהֶם הָיָה צָרִיד לְהִיוֹת! מַה זֶה אִ"ת
נְקוּד מְלַעֲיָלָא? לְרַבּוֹת שְׂכִינָה עִמְהֶם,
שֶׁהִיא שְׂרוּיָה עִמְהֶם, מִשׁוּם שֶׁהֵם הָיוּ

וְאִי תִימָא דְשְׂכִינְתָא לָא אֲשַׁתְּכַחַת עִמָּהוֹן. תָּא חַוִּי,
 דְכַתִּיב (תהלים קכב) שָׁשׂוּם עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יִהּ
 עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יי. כְּלָהוּ צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי
 קִיּוּמָא דְכָל עֲלָמָא, קִיּוּמָא אֵינוֹן לְעֵילָא וְתַתָּא.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קכב) שְׁמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יי
 גִּלְדָּ. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ, דְדוֹד הָוָה עִם לְפִיָּה
 לְמַבְנֵי בֵּיתָא. כְּמָה דְאֵת אָמַר, (מלכים א ח) וַיְהִי עִם לְבַב
 דְּדוֹד אָבִי לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁם יי וְגו'. וְלִבְתַּר מַה כְּתִיב
 רַק אֶתְּהָ לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם בְּנֶדֶד הֵיטָא מִחֲלַצְיָד
 הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לְשָׁמַי. וְכָל יִשְׂרָאֵל הָווּ יָדְעֵי דָא,
 וְהוּוּ אָמְרוּ אֵימְתֵי יָמוֹת דְּדוֹד וַיִּקּוּם שְׁלֹמֹה בְּרִיָּה
 וַיִּבְנֶה בֵּיתָא. וְכִדְיוֹן עוֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיָד
 יְרוּשָׁלַיִם, כְּדִין נִיֶּסֶק וְנִקְרִיב תַּמָּן קְרַבְנִין.

לשון הקודש

שְׁנַאֲמַר (מלכים א-ח) וַיְהִי עִם לְבַב דְּדוֹד אָבִי
 לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁם ה' וְגו'. וְאַחַר כֶּף מַה
 כְּתוּב? רַק אֶתְּהָ לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם
 בְּנֶדֶד הֵיטָא מִחֲלַצְיָד הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת
 לְשָׁמַי. וְכָל יִשְׂרָאֵל הָיוּ יוֹדְעִים אֵת זֶה,
 וְהָיוּ אוֹמְרִים מְתֵי יָמוֹת דְּדוֹד וַיִּקּוּם
 שְׁלֹמֹה בְּנוֹ וַיִּבְנֶה אֵת הַבַּיִת, וְאֵז עוֹמְדוֹת
 הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיָד יְרוּשָׁלַיִם, אֵז נַעֲלָה
 וְנִקְרִיב שָׁם קְרַבְנֵינוּ.

וְאִם תִּיאַמַר שְׁהַשְׂכִּינָה לֹא נִמְצְאָה
 עִמָּהֶם - בֵּא רְאָה, שְׂכַתוּב (תהלים קכב)
 שָׁשׂוּם עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יִהּ עֲדוּת
 לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם ה'. כְּלָם צַדִּיקִים
 וַחֲסִידִים, הַקִּיּוּם שָׁל כָּל הָעוֹלָם, הֵם
 קִיּוּם לְמַעְלָה וְלַמַּטָּה.

פְּתַח וְאָמַר, (שם) שְׁמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי
 בֵּית ה' גִּלְדָּ. אֵת הַפְּסוּק הָוָה בְּאַרְוָהוּ,
 שְׁדוֹד הָוָה עִם לְבוֹ לְבָנוֹת הַבַּיִת, כְּמוֹ

וְעַם כָּל דָּא, אַף עַל גַּב דְּהוּוּ אֲמָרוּ אִימְתִי יָמוּת
 סָבֵא דָא, בְּדִין שְׂמַחְתִּי. וְחִדּוּה תָּוָה לִי בְּגִין
 בְּרִי, דְּהוּוּ אֲמָרִי דְבָרִי יָקוּם תְּחִילְתִּי לְמַגְמַר פְּקוּדָא
 לְמַבְנֵי בֵיתָא. בְּדִין שְׂרִי וְשַׁבַּח לָהּ וְאָמַר, יְרוּשָׁלַּיִם
 תְּבַנוּיָהּ כְּעִיר שְׂחַבְרָה לָהּ יַחְדָּו.

תַּנּוּן עֶבֶד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יְרוּשָׁלַּיִם לְתַתָּא כְּנֻוּנָא
 דְּלְעֵילָא, וְדָא מִתְתַּקְנָא (דָּא) לְקַבֵּל דָּא דְכְתִיב,
 (שמות טו) מָכוֹן לְשַׁבְתֶּךָ פְּעֻלַת יי. תְּבַנוּיָהּ, דְּזַמִּין קֹדֶשׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְנַחְתָּא לָהּ יְרוּשָׁלַּיִם דְּלְעֵילָא כְּדָקָא יָאוּת,
 וּבְגִין כְּךָ תְּבַנוּיָהּ. שְׂחַבְרָה לָהּ יַחְדָּו, וְהָא אוּקְמוּהָ
 שְׂחַבְרָה שְׂחַבְרוּ מִיבְעֵי לִיהּ. אֵלָא דְאֵתְחַבְרַת אִמָּא
 בְּבֵרְתָא וְהוּוּ כְחֻדָּא וְאוּקְמוּהָ.

וְאֵתְמַר. שְׁשֵׁם עָלוּ שְׁבָטִים אֵלֶיךָ אֵינֻן קִיּוּמָא

לשון הקודש

מִתְקַנָּת [זו] כְּנֻנָד זו, שְׂכַתוּב (שמות טו) מָכוֹן
 לְשַׁבְתֶּךָ פְּעֻלַת ה'. תְּבַנוּיָהּ, שְׁעִתִּיד
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹרִיד אֶת יְרוּשָׁלַּיִם
 שְׁלַמְעֵלָה כְּרָאוּי, וּמְשׁוּם כְּךָ תְּבַנוּיָהּ.
 שְׂחַבְרָה לָהּ יַחְדָּו, וְהָרִי בְּאֵרוּהָ,
 שְׂחַבְרָה? הֲיָה צְרִיךְ לְהֵיוֹת שְׂחַבְרוּ!
 אֵלָא שְׂהֵתְחַבְרָה הָאֵם עִם הַבַּת וְנִהְיוּ
 יַחַד, וּבְאֵרוּהּ.

וְנֵאמַר שְׁשֵׁם עָלוּ שְׁבָטִים, אֵלֶיךָ הֵם

וְעַם כָּל זֶה, אַף עַל גַּב שְׁהִיוּ אוּמְרִים
 מִתִּי יָמוּת הַזְּקֵן הַזֶּה, אֲנִי שְׂמַחְתִּי
 וְשְׂמַחָה הֵיטָה לִי בְּשָׁבִיל בְּנִי, שְׁהִיוּ
 אוּמְרִים שְׂבָנִי יָקוּם תְּחִילְתִּי לְגַמַר אֶת
 הַמְצֻנָה לְבָנוּת אֶת הַבֵּית. אֲזוּ הַתְּחִיל
 לְשַׁבַּח אוֹתָהּ וְאָמַר, יְרוּשָׁלַּיִם תְּבַנוּיָהּ
 כְּעִיר שְׂחַבְרָה לָהּ יַחְדָּו.

שְׂנִינֻוּ, עָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יְרוּשָׁלַּיִם לְמַטָּה כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה, וְזוּ

דְּעִלְמָא וְתַקוּנָא דְּעִלְמָא תַּתְּאָה, וְלֹא תִימָא דְּעִלְמָא
 תַּתְּאָה בְּלַחְדוּי, אֶלְא אֶפִּילוּ דְּעִלְמָא עֲלָאָה. דְּכַתִּיב
 שְׁבַטֵי יְהוָה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל, לְיִשְׂרָאֵל דִּי יִקָּא. בְּגִין
 דְּאִינוּן קִיּוּמָא לְתַתְּאָה, סְהַדוּתָא אִינוּן לְעִילָא. וְכִלְא
 לְהוֹדוּת לְשֵׁם יי, לְאוֹדָאָה שְׁמִיָּה דְּקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְכָל סְטָרִין, דְּכַתִּיב לְהוֹדוּת לְשֵׁם יי:

וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָ בַשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ
 לֵאמֹר מַה תְּבַקֵּשׁ. (דף קפד ע"א) מַה כְּתִיב
 לְעִילָא, וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף הֲלוֹא אַחִיךָ רַעִים
 בְּשַׁבְּכֶם לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ אֵלֵיהֶם. וְכִי יַעֲקֹב שְׁלִימָא דְהוּהוּ
 רַחִים לִיהוּ לְיוֹסֵף מִכָּל בְּנָוֵי, וְהוּהוּ יָדַע דְּכָל אַחֵוֹי הוּוּ
 סְנַאִין לִיהוּ, אֶמְאֵי שְׁדַר לִיהוּ לְגַבְיִיתָהוּ. אֶלְא אִיהוּ לֹא
 חֲשִׂיד עֲלִייתָהוּ, דְּהוּהוּ יָדַע דְּכָלְהוּ הוּוּ זַפְּאִין, וְלֹא
 חֲשִׂיד לֹוּן. אֶלְא גָרִים קֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל דָּא, בְּגִין

לשון הקודש

וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה תְּבַקֵּשׁ. מַה
 כְּתוּב לְמַעְלָה? וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף
 הֲלוֹא אַחִיךָ רַעִים בְּשַׁבְּכֶם לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ
 אֵלֵיהֶם. וְכִי יַעֲקֹב הַשְּׁלָם, שְׁהִיָּה אוֹהֵב
 אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָוֵי וְהִיָּה יוֹדַע שְׁכָל אַחֵוֹי
 הִיּוּ שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ, לְמַה שְׁלַח אוֹתוֹ
 אֵלֵיהֶם? אֶלְא הוּא לֹא חֲשִׂיד עֲלֵיהֶם,
 שְׁהִיָּה יוֹדַע שְׁכָלְהֶם הִיּוּ צְדִיקִים וְלֹא חֲשִׂיד
 אוֹתָם, אֶלְא הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא גָרַם אֶת

קִיּוּם שֶׁל הָעוֹלָם וְהַתְּקוּן שֶׁל הָעוֹלָם
 הַתַּתְּחוּן. וְאֵל תֹּאמֶר שְׁהַעוֹלָם הַתַּתְּחוּן
 לְבַדּוֹ, אֶלְא אֶפִּילוּ שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
 שְׁכַתּוּב שְׁבַטֵי יְהוָה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל, דְּוָקָא
 לְיִשְׂרָאֵל, מִשּׁוּם שֶׁהֵם הַקִּיּוּם לְמַטָּה,
 עֵדוּת הֵם לְמַעְלָה, וְהַכֹּל – לְהוֹדוּת לְשֵׁם
 ה', לְהוֹדוּת לְשֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא לְכָל
 הַצְּדִיקִים, שְׁכַתּוּב לְהוֹדוּת לְשֵׁם ה'.

וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָ בַשָּׂדֶה

לְקַיִּימָא גְזֵרָה דְגֵזֵר בֵּין הַבְּתָרִים.

אֲשַׁכְּחָנָא בְּסַפְרֵי קְדָמָאֵי, דְּבַעֲיִין אֱלִין בְּנֵי יַעֲקֹב
לְשַׁלְטָאָה עֲלֵוֹי עַד לָא יָחֹז לְמַצְרַיִם.
 דְּאִילוּ הוּא יָחֹז לְמַצְרַיִם, וְאִינוּן לָא שְׁלֹטוּ בֵּיה
 בְּקְדָמוּתָא. יְכֻלֵּי מַצְרָאֵי לְשַׁלְטָאָה לְעֵלְמוּן עֲלֵיִיהוּ
 דִּישְׂרָאֵל, וְאֶתְקַיִּימָא בֵּיה בְּיוֹסֵף דְּאֶזְדַּבְּנָן לְעַבְדָּא
 וְאִינוּן שְׁלֹטוּ עֲלֵוֹי. וְאַף עַל גַּב דְּיוֹסֵף הָוָה מַלְכָּא
 לְבַתָּר, וּמַצְרָאֵי הָווּ עַבְדֵּין לֵיה, אֲשַׁתְּכַחוּ יִשְׂרָאֵל
 דְּשְׁלֹטוּ עַל בְּלָחוּ.

תָּא חָזִי, דְּיוֹסֵף דְּאִיהוּ בְּרִית עֲלָאָה, כָּל זְמַנָּא
דְּאֶתְקַיִּימָא בְּרִית, שְׂכִינְתָּא אֶתְקַיִּימָא בְּהַדִּיָּיהוּ
דִּישְׂרָאֵל בְּשָׁלָם כְּדָקָא יָאוּת, בִּיּוֹן דְּאֶסְתַּלַּק יוֹסֵף
בְּרִית עֲלָאָה מִעֲלָמָא, כְּדִין בְּרִית שְׂכִינְתָּא וַיִּשְׂרָאֵל
כְּלָחוּ בְּגִלּוּתָא נְפֻקוּ, וְהָא אוֹקִימְנָא דְכְּתִיב
 (שמות א)

לשון הקודש

כַּד מְלֻדְ וְהַמְצָרִים הָיוּ עַבְדִּים שְׁלוּ,
 נִמְצְאוּ יִשְׂרָאֵל שְׁשֹׁלְטוּ עַל כָּלָם.

בַּא רָאָה שְׂיוֹסֵף הוּא הַבְּרִית הָעֲלִיוֹנָה,
 כָּל זְמַן שְׁמַתְקַיִּימָא הַבְּרִית, הַשְּׂכִינָה
 מִתְקַיִּימָת עִם יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם כְּרָאוּי. בִּיּוֹן
 שְׁהַסְתַּלַּק יוֹסֵף, הַבְּרִית הָעֲלִיוֹנָה, מִן
 הָעוֹלָם, אִזּוּ הַבְּרִית וְהַשְּׂכִינָה וַיִּשְׂרָאֵל
 יִצְאוּ כָּלָם לְגִלּוּת, וְהָנָה בְּאַרְנוּ שְׁכִינּוּב
 (שמות א) וַיִּקָּם מְלֻדְ חֲדָשׁ עַל מַצְרַיִם אֲשֶׁר

כָּל זֶה כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת הַגְּזֵרָה שְׁגֵזֵר בֵּין
 הַבְּתָרִים.

מְצָאוּ בְּסַפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים, שְׁצָרִיכִים
 בְּנֵי יַעֲקֹב הִלְלוּ לְשֹׁלֵט עֲלֵוֹ בְּטָרָם יָרַד
 לְמַצְרַיִם, שְׁאֵלוּ הוּוּ יָרַד לְמַצְרַיִם וְהֵם
 לֹא הָיוּ שׁוֹלְטִים בּוֹ בְּרָאשׁוֹנָה, יְכֻלוּ
 הַמַּצְרַיִם לְשֹׁלֵט עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָמִים,
 וְהַתְּקַיִּימָא בְּיוֹסֵף שְׁנַמְכֵר לְעַבְדָּא, וְהֵם
 שְׁלֹטוּ עֲלֵוֹי, וְאַף עַל גַּב שְׂיוֹסֵף הָיָה אַחַר